Ιστιαίας 31
Θεσ/κην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Αριθμὸς Φύλλου 231
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.—

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Τὴν αὐγὴν 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἐγερθέντες διὰ τὰς εἰρηνικὰς ἐργασίας των οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς ἐπληροφορήθησαν τὸ ἰαταμὸν τελεσίγραφον τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας, τὸ ὑπερήφανον, ἀπολύτως Ἑλληνικόν, «Ὄχι» τοῦ μεγάλου Κυβερνήτου των Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τὴν δολοφονικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Πατρίδος μας.

Τὴν πρὸς στιγμὴν κατάπληξίν των πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς φασιστικῆς ἀτιμίας δὲν ἐβράδυνε νὰ διαδεχθῇ ἱερὸ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ πολεμήσουν τὸν ἄνανδρον εἰσβολέα καὶ νὰ πέσουν μέχρι τοῦ τελευταίου, ἀλλὰ νὰ μὴ τοῦ ἐπιτρέψουν ἐφ' ὅσον καὶ εἷς μόνον θὰ ἦτο ἀκόμη ἐν τῇ ζωῇ νὰ μολύνῃ τὸ πάτριον ἔδαφος.

Ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ὅλα τὰ παλληκάρια τῆς Χαλκιδικῆς ἀπεχαιρέτων τὰ ἀγαπημένα των πρόσωπα, τοὺς γονεῖς, τὰς συζύγους, τὴν ἀρραβωνιαστικιὰν ὑπὸ τὰς εὐχάς των.—Μὲ τὴ Νίκη! Καὶ σὲ λίγο, μαζὺ μὲ τ' ἀδέλφια μας ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐπορεύοντο τὴν ὁδὸν τῆς Δόξης πρὸς τὰ Ἀλβανικὰ βουνά, ὅπου καὶ ἔγραψαν τὰς ὡραιοτέρας σελίδας τῆς ἐνδόξου ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Παρῆλθον ἔκτοτε δέκα ἑπτὰ ἔτη. Ἀλλ' ἡ ἀφθάστου μεγαλείου στάσις τοῦ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἡ ἡρωϊκὴ ἀπάντησίς του πρὸς τὸν ἄτιμον φασισμόν, τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως μας ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Β' τὸ Διάγγελμα, ἡ διαταγὴ τοῦ ἡρωϊκοῦ Δαβάκη κλπ. παραμένουν εἰς τὴν μνήμην μας τόσον ζωηραί, ὡσὰν νὰ ἐγένοντο χθές.

Διὰ τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι δὲν ηὐτύχησαν νὰ τὰς ζήσουν τὰς ὑπερόχους ἐκείνας στιγμὰς παραθέτομεν κατωτέρω τὰ σχετικὰ ἱστορικὰ ἔγγραφα, βέβαιοι ὅτι εἶναι πάντοτε ἕτοιμοι νὰ κάμουν ἐὰν ποτὲ χρειασθῇ τὸ καθῆκον των ὑπερβάλλοντες τοὺς πατέρας των.

Ἐγκύκλιος τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἁπάσας τὰς Βασιλικὰς Πρεσβείας.

«Τὴν 3ην πρωϊνὴν τῆς σήμερον (28 8)βρίου 1940) ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀθήναις Ντῖνο Γκράτσι μοὶ ἐπέδωκε εἰς τὴν ἐν Κηφισίᾳ ἔπαυλιν, ἀφυπνίσας με νύκτωρ, προσωπικῶς, διακοίνωσιν.

Ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ καταλάβῃ διὰ τῶν ἐνόπλων αὐτῆς δυνάμεων ὡρισμένα στρατηγικὰ σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους...

Ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως δώσῃ αὐθωρεὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ἵνα ἡ κατοχὴ αὕτη δυνηθῇ νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ εἰρηνικὸν τρόπον...

Ἐπιδίδων τὴν διακοίνωσιν ταύτην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας μοὶ προσέθηκε προφορικῶς, ὅτι αἱ κινήσεις τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος θὰ ἀρχίσωσι τὴν 6ην πρωϊνήν.

Ἀπήντησα πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας ὅτι, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀμυνθῇ μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις κατὰ τῆς ἰταλικῆς εἰσβολῆς».

ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὸ Διάγγελμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως:

... Μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς φυλῆς τὸ ἔθνος σύσσωμον καὶ πειθαρχοῦν ὡς εἷς ἄνθρωπος θὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

Ἐν Ἀνακτόροις τῶν Ἀθηνῶν τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Διάγγελμα τοῦ Ι. Μεταξᾶ:

... Τώρα θὰ ἀποδείξωμεν ἐὰν πράγματι εἴμεθα ἄξιοι τῶν προγόνων μας καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐξησφάλισαν οἱ προπάτορές μας.

Ὅλον τὸ ἔθνος ἂς ἐγερθῇ σύσσωμον. Ἀγωνισθῆτε διὰ τὴν πατρίδα τὰς γυναῖκας, τὰ παιδιά σας καὶ τὰς ἱερὰς σας παραδόσεις.

Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

... Ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ τὰ ὅπλα τὰ Ἱερὰ καὶ πέποιθεν, ὅτι τὰ τέκνα τῆς Πατρίδος εὐπειθῆ εἰς τὰ κελεύσματα αὐτῆς καὶ τοῦ Θεοῦ θὰ σπεύσουν ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ νὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ Τιμῆς θὰ συνεχίσουν οὕτω τὴν ἀπ' αἰώνων πολλῶν ἀδιάκοπον σειρὰν τιμίων καὶ ἐνδόξων ἀγώνων καὶ θὰ προτιμήσουν τὸν ὡραῖον θάνατον ἀπὸ τὴν ἄσχημον τιμὴν τῆς Δουλείας...

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας Πρὸς τὸν Στρατὸν ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος:

...Σκεφθῆτε ὅτι σᾶς ἔλαχεν ὁ ἔνδοξος κλῆρος νὰ γράψετε τὸ ὄνομά

((((((((((ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν ΣΕΛΙΔΑ 3ην

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΟΥ κ. ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Ἐπὶ μῆνας φρικτοὺς δὲν ἐγνώρισαν οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ παρὰ ἀτυχήματα καὶ πίκρες, τὸ γκρέμισμα ὅλων τῶν στηριγμάτων τῆς ὑπερηφανείας των, ὅλων των τῶν ἐλπίδων. Εἶχαν ὑποκύψει σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοί. Μέσα σὲ ἐλάχιστες ἑβδομάδες γραμμὲς ἀμύνης ποὺ ἐθεωροῦντο ἀπαραβίαστες ἔσπασαν καὶ οἱ μεθόριοι ἄνοιγαν μὲ βίαν. Ἡ σκλαβιὰ ἁπλωνότανε ἐπάνω σ' ὅλη τὴν ἤπειρό μας. Καὶ ἔξαφνα, σὰν ἀπὸ τὸ τρίσβαλα ἑνὸς λατρευτοῦ παρελθόντος, ἡ φωνή, ἡ πιὸ ἀγαπημένη φωνὴ ἀνάμεσα σ' ὅλες, ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος, ὑψώθη καὶ ἐδέσποσε μοναμιᾶς μέσα στὸ πανδαιμόνιο τοῦ κόσμου, ποὺ θύμιζε τὴν κόλασι... Μὲ τὶ συγκίνηση, μὲ τὶ προσοχή, μὲ τὶ εὐλάβεια τὴν ἄκουσαν οἱ ἐλεύθεροι λαοί! Εἰς τὰ μάτια ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀντιπροσώπευσε τὸ θρίαμβο τῆς ἀρετῆς, τὴν ἀληθινὴ ἀξία ποὺ εἶναι ἡ ἀξία τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ, τῆς ποιότητος. Εὐγνωμοσύνη ἀφάνταστον χρωστοῦσε ἡ οἰκουμένη ὁλόκληρη, γιατὶ τῆς ξανάδωσε τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἄνθρωπο, τῆς ἀναζωογόνησε τὸ θαυμασμό, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐλπίδα...

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίστασις ἔδωκε τὸ πρῶτο ρῖγος τῆς νίκης εἰς τὰ ἐλεύθερα Κρατη. Τὸ ΟΧΙ μποροῦσαν νὰ τὸ εἰποῦν καὶ ἄλλοι λαοί. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ πάνω σ' αὐτὸ μὲ τὴ θεία ὁρμὴ καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν Ἑλλήνων. Ὅταν ἡ ΠΙΣΤΙΣ πρὸς τὴν ἀνωτερότητα τοῦ δικαίου ἀπέναντι τῆς θωρακισμένης βίας, τῆς μηχανοκίνητης ἀτιμίας, τῶν στιφῶν τῶν βαρβάρων κυρώνεται μὲ ἔργα παράτολμα καὶ μεγάλα, σὰν αὐτὰ τῆς Πίνδου, τοῦ Ἰβάν, τῆς Χειμάρας, τῆς Μόροβας, τοῦ Ἀργυροκάστρου, τῆς Κλεισούρας, τῆς Τρεμπεσίνας, τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν αἰθέρων, ἡ θεία φύσις τοῦ ἀνθρώπου παρουσιάζεται σ' ὅλο τὸ μεγαλεῖο καὶ ρίχνει στὴ ζυγαριὰ τῆς Ἱστορίας τὸ πολύτιμο βάρος τοῦ Ἠθικοῦ Νόμου.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου δὲν θὰ διδάσκῃ μόνον στὰ Ἑλληνόπουλα ὅτι αἱ Θερμοπύλαι καὶ οἱ Μαραθῶνες δὲν ὑπῆρξαν ἀπίθανοι θρῦλοι χαμένοι μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην τοῦ Χρόνου, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποτελῇ μίαν διαρκῆ προειδοποίησιν πρὸς φίλους καὶ ἐχθροὺς ὅτι οἱ κατοικοῦντες τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς γῆς γνωρίζουν ὅτι εἰς τὴν ζωὴν δὲν δίδονται τὰ ἀγαθά, ἀλλὰ κατακτῶνται, καὶ ὅτι ἡ πρώτη μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Η ΟΔΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ-ΒΡΑΣΤΩΝ

Ἡ ὁδὸς Πολυγύρου-Βραστῶν ἔχει καταστραφῆ εἰς διάφορα σημεῖα τόσον ὥστε ἡ διάβασίς της νὰ καθίσταται λίαν δυσχερής.

Δοθέντος ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ὁδός, πλὴν τῶν κατοίκων τῶν Βραστῶν ἐξυπηρετεῖ καὶ τοὺς κατοίκους τῶν συνοικισμῶν Πλανῶν, Κελλίου κλπ. ὡς καὶ τῶν κοινοτήτων Μεταγγιτσίου καὶ Ἁγίου Δημητρίου, φανερὰ εἶναι ἡ σημασία της.

Ἀνάγκη νὰ ἐπισκευασθῇ ἐγκαίρως πρὶν φθάσῃ ὁ χειμὼν ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ διακοπῇ ἡ συγκοινωνία.

✲ Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ✲

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΒΑΒΔΟΥ

Συμφώνως πρὸς τὴν κυρωθεῖσαν νομίμως σύμβασιν τοῦ μεταλλείου Βάβδου, ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν ἐκμετάλλευσίν του Ἑταιρία ἀνέλαβε πλὴν ἄλλων καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καταβάλῃ εἰς τὸν Ο.Χ.Ο.Α. τὸ ἐκ 400.000 δολλαρίων χρέος πρὸς αὐτὸν τοῦ ἀποβιώσαντος Βρυώνη, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως. Ἀντὶ ὅμως νὰ καταβάλῃ τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ὡς ἀνωτέρω, κατέβαλε μόνον 100.000 δολλάρια, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν προσεκόμισεν ἐγγύησιν, ὅτι θέλει προβῇ εἰς τὴν καταβολὴν κατὰ δόσεις.

Τὴν τοιαύτην ρύθμισιν τῆς ἀνωτέρω ὀφειλῆς τῆς ξένης Ἑταιρίας φαίνεται, ὅτι ηὐνόησαν, διηυκόλυναν καὶ ἀπέκρυψαν ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν ὡρισμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ διοικοῦντος τσῦτον κ. Λοβέρδου.

Περιελθόντων τῶν ἀνωτέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, προεκλήθη ζωηρὰ συγκίνησις καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις ἤγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις ἤσκησε ποινικὴν δίωξιν κατὰ πάντων τῶν φερομένων ὡς ὑπευθύνων καὶ κατ' αὐτῆς ἔτι τῆς ξένης Ἑταιρίας, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς φέρουν ταύτην εἰς τὴν βουλήν, πρὸς συζήτησιν καὶ ἄσκησιν τοῦ σχετικοῦ πολιτικοῦ ἐλέγχου, ἐνῷ ἡ Ἑταιρία ἐζήτησε, κατὰ τὴν σύμβασιν, νὰ ἔλθῃ τὸ ζήτημα εἰς διαιτησίαν. Ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς, ὁ ὁποῖος περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ζήτημα, τὸ παρακολουθεῖ μετ' ἀνησυχίας.

Ἐὰν ὑπάρχουν ποινικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἔτι εὐθύναι ἐν προκειμένῳ νὰ ἐπιβληθοῦν αἱ σχετικαὶ κυρώσεις, ἀρκεῖ ὅλα αὐτὰ νὰ μὴ θίξουν τὴν κατόπιν τόσων ἐτῶν ἀργίας τοῦ μεταλλείου Βάβδου, ἐπιτευχθεῖσαν ἐπαναλειτουργίαν του καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν τόσον δεινοπαθησάντων μεταλλωρύχων μας. Τυχὸν διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνωτέρω Ἑταιρίας θὰ καταλογισθῇ ὁπωσδήποτε εἰς βάρος ἐκείνων οἵτινες διὰ κομματικὰ ὀφέλη ἤθελον τὴν προκαλέσει.

ΤΟ ΠΟΡΘΜΕΙΟΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Τὸ περίφημον σαραβαλάκι, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὡς πορθμεῖον εἰς τὸ στενὸν τῆς Ν. Ποτιδαίας ὑπέστη νέαν βλάβην καὶ ἐπισκευάζεται καὶ πάλιν, διὰ νά... ὑποστῇ καὶ νέαν βλάβην ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος καὶ νὰ ἐπισκευασθῇ πάλιν καὶ οὕτω καθεξῆς... Μὲ ἄλλα λόγια τὸ μεγαλύτερον διάστημα τοῦ ἔτους τὸ πορθμεῖον θὰ εὑρίσκεται ὑπὸ ἐπισκευὴν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κασσάνδρας καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβοῦν εἰς αὐτὴν πρέπει πρῶτον νὰ ἐρωτοῦν περὶ τῆς... ὑγείας τοῦ πορθμείου καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἀποφασίζουν νὰ ταξειδεύσουν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κάτοικοι τῆς Κασσάνδρας ἀρχίζουν νὰ πιστεύουν, ὅτι ἡ φοβερὰ αὕτη πληγὴ δὲν πρόκειται νὰ θεραπευθῇ ποτέ, ἀλλὰ θὰ ὑφίστανται διαρκῶς τὰς ζημίας ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῶν μεταφορῶν, ἰδίᾳ ὅταν αὗται εἶναι ἐπείγουσαι, τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει σήμερον μὲ τοὺς μελισσοκόμους καὶ τείνουν εἰς τὴν υἱοθέτησιν τῆς προτάσεως μερικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶπον ὅτι ἡ μοναδικὴ λύσις εἶναι νὰ γεμίσουν τὸ στενὸν ῥίπτοντες ὅλοι ἀπὸ ἕνα λίθην δίκην ἀναθέματος. Ὅπως εἶναι εὐνόητον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς λύσιν τὸ ἀπεγνωσμένον αὐτὸ διάβημα. Νομίζομεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Ἀλιμπράντης εἶχε προτείνει νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ πορθμείου ὁ σύνδεσμος τῶν κοινοτήτων Κασσάνδρας ὑποσχεθεὶς νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν καὶ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὴν προμήθειαν σιδηροῦ πορθμείου.

Ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν εἰς τὸ κάτω—κάτω ποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν ἀρκεῖ τὸ Κράτος νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὸ στενὸν καινουργὲς καὶ ἱκανὸν πορθμεῖον ἐξυπηρετῇ ὅλας τὰς σχετικὰς ἀνάγκας πορθμεῖον καὶ νὰ τὸ κάμῃ τὸ συντομώτερον, διότι παραέγινε τὸ κακόν!

Ο ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΛΑΜΙΤΣΙΟΥ

Ἕνα παλαιὸν λάθος τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις ἐγκατέστησε δέκα περίπου οἰκογενείας εἰς μίαν ἐρημικὴν θέσιν τῆς περιοχῆς τῆς κοινότητος Συκιᾶς, δημιουργηθέντος οὕτω τοῦ εἰς ταύτην ὑπαγομένου Συνοικισμοῦ Καλαμιτσίου ἐγένετο ἡ αἰτία τῆς δημιουργίας μιᾶς δραματικῆς καταστάσεως.

Αἱ ἀνωτέρω ἐγκατασταθεῖσαι ἐλάχισται οἰκογένειαι διαβιοῦν περίπου ὅπως οἱ ἄγριοι εἰς τὴν Ζούγκλαν. Ἐκκλησίαν δὲν ἔχουν. Σχολεῖον δὲν ἔχουν. Ἰατρικὴ περίθαλψις δὲν ὑφίσταται. Κάποτε διέρχεται ἐκεῖθεν εἷς ἀγροτικὸς διανομεύς, ὁ ὁποῖος ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς ἀπομεμονωμένους αὐτοὺς ἀνθρώπους, ὅτι... ὑπάρχει κόσμος. Εἰς τὸ δρᾶμα των αὐτὸ ἐπρόσθυμοποιήθη νά θέσῃ τέρμα ἡ κοινότης Συκιᾶς, προσφερθεῖσα νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτοὺς οἰκόπεδα ἐντὸς τῆς Συκιᾶς, ἵνα ἐγκαταλείψουν τὴν ...ἔρημον καὶ μετοικήσουν εἰς Συκιάν.

Δυστυχῶς ὑπὸ τῶν σχετικῶς εὐθυνομένων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ μας δὲν ἀντιμετωπίσθη μετὰ τῆς ἐνδεικνυομένης σοβαρότητος τὸ ζήτημα τοῦτο, καίτοι μόνον ἡ διευθέτησίς του δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν προταθεῖσαν ἀνάπτυξιν εἰς σοβαρὰν ἔκτασιν τῆς περιφήμου ῥάτσας τῶν βοοειδῶν Συκιᾶς, ἥτις μέγα ὄφελος ἤθελεν προσκομίσει εἰς τοὺς πτωχοὺς κατοίκους τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς.

Φρονοῦμεν, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης μας, δέον νὰ ἀναλάβῃ προσωπικῶς τὴν σχετικὴν ὑπόθεσιν, ὁπότε καὶ θὰ ἐξευρεθῇ ἡ καλυτέρα λύσις.

ΤΑ ΜΟΡΕΟΔΕΝΔΡΑ

Εἶναι γνωστό, πὼς ὄχι στὸ πολὺ μακρυνὸ παρελθόν, ἡ μεταξοσκωληκοτροφία, ἀποτελοῦσε γιὰ τὴν ἐπαρχία μας, μιὰ ἀπὸ τὶς βασικώτερες ἀπασχλήσεις τῶν ἀγροτῶν μας. Τὰ κουκούλια ἐρχόταν κάθε ἄνοιξι νὰ τονώσουν τὴν οἰκονομία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, ποὺ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ βαρειοῦ χειμῶνα ἐξήντλησε ὅλα τὰ ἀποθέματά του, τόσο σὲ τροφὲς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ὅσον καὶ τῶν ζώων του, ποὺ συμπαραστάται τους στὴ σκληρὴ ζωή τους, μοχθοῦν κι' αὐτὰ καὶ ὑποφέρουν μαζί τους. Ἡ σηροτροφία ποὺ ἀπασχολοῦσε τὸν ἀγρότην ἀπὸ τὸ Πάσχα μέχρι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἦταν καὶ γιὰ τὴν Ἐθνική μας οἰκονομία ἕνας παράγων σεβαστὸς καὶ ἀποτελοῦσε ἕνα ὄμορφο κι' ἀρκετὰ ποιητικὸ ἔργο καθὼς ἦταν συνδεδεμένο μὲ χίλιες δύο χαριτωμένες προλήψεις κι' ἀδυναμίες. Ἡ νοικοκυρὰ ὅταν προμηθευόταν τὰ κουτιὰ τοῦ μεταξοσκωληκόσπορου ἔβαζε τὸ πιὸ τυχερὸ ἀπ' τὰ παιδιά της νὰ διαλέξῃ κι' ὕστερα τὸ ντάτευε μὲ στοργή. Τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ τὰ ἔβαζε στὸ ζεστό της κόρφο καὶ τὰ πήγαινε νὰ τὰ περάσῃ κάτω ἀπὸ τὸν ἐπιτάφιο.

Τὸ πρωταπριλιάτικο ψέμμα εἶχε τὴν ἔννοια γιὰ κεῖνον ποὺ θὰ ξεγελοῦσε τὸν ἄλλον ὅτι θὰ ἔκαμνε κουκούλια. Καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ἐκτροφῆς τῶν σκουληκιῶν, εἶχε τὸ νοῦ της, μὴν πέση κανένα βάσκανο μάτι ἐπάνω τους.

Τώρα, μὲ τὴν ἀνακάλυψι τῶν συνθετικῶν ὑλῶν ὅπως τὸ νάϋλον, τὸ μετάξι ἔπεσε κι' ἡ σηροτροφία παραμερίστηκε καὶ μαζὺ μ' αὐτὰ κι' ὅλη ἡ ποίησι ποὺ τὴ συνώδευε. Ἡ ἐξέλιξι ἔφερε τὴν πεζότητα, ἀλλὰ μαζὺ μ' αὐτὰ ἦρθε κι' ἡ οἰκονομικὴ ἐξασθένησι τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, γιατὶ τὸ ἔσοδο ἀπὸ τὰ κουκούλια δὲν ἀποτελεῖ πιὰ παράγοντα ὑπολογήσιμο στὴν καθ' ὅλου οἰκονομία του. Τὰ προϊόντα του ἐλλατώθησαν, τὰ ἔσοδά του περιωρίστηκαν.

Ἡ ἀπογοήτευσι ποὺ κατέλαβε τοὺς ἀγρότες μας εἶναι μεγάλη. Οἱ μορεῶνες ποὺ ἀποτελοῦσαν ἄλλοτε τὸ στολίδι τῶν χωριῶν μας, οἱ καλοζυγισμένες ἀράδες τῶν δένδρων, ποὺ ὀμόρφαιναν τὰ κτήματά τους, δὲν τοὺς ἀποδίδουν πιὰ τίποτε. Ἔτσι βλέπουν τὰ δένδρα τους ποὺ ἄλλοτε τὰ καμάρωναν κι' ἦταν περήφανοι γι' αὐτά, σὰν παθητικό, σὰν παράσιτα ποὺ ἀπομυζοῦν τὴν ἰκμάδα τῶν χωραφιῶν τους, σὰν κάτι ἄχρηστο. Καὶ σὲ κάθε εὐκαιρία ποὺ βρίσκουν, βάζουν τσεκοῦρι στὰ δένδρα, ποὺ στάθηκαν εὐεργέτες τους, ποὺ οἱ πατέρες τους ἐφύτευσαν καὶ πότισαν μὲ τὸν ἱδρῶτα καὶ τὸ αἷμα τους, ἐφαρμόζοντες κατὰ γράμμα τὴν ῥῆσι τοῦ Εὐαγγελίου: «Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπόν, κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται». Κι' ἔτσι ἔχουν καὶ εὔκολα καύσιμα γιὰ τὸ χειμῶνα, γιὰ νὰ μὴ τρέχουν μέσα στὰ χιόνια γιὰ ξύλα στὸ βουνό.

Ὡστόσο γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό, κάτι πρέπει νὰ γίνῃ. Ὅσο κι' ἄν ἔχουν δίκηο οἱ ἀγρότες γιὰ τὴν κατάντια στὴν ὁποία περιέπεσε ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα προϊόντα τους, ὅσο κι' ἄν τοὺς ἀπογοήτευσε ἡ ἀστοργία τῶν ἁρμοδίων, οἱ ὁποῖοι ἄφησαν νὰ ξεπέσῃ τόσο ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα γεωργικὰ ἐθνικά μας προϊόντα, δὲν πρέπει νὰ ξεθυμάνουν στὰ δένδρα τους, δὲν πρέπει νὰ ξεσπάσουν στὶς ἀθῶες μουριές τους. Στὸ κάτω–κάτω ὅσο κι' ἄν ἔχει ξεπέση, τὸ μετάξι πάντα μετάξι θὰ εἶναι κι' ἄν δὲν ἔχει πέρασι στὴν ἀγορά, μποροῦν νὰ τὸ μεταχειρισθοῦν γιὰ προσωπική τους χρῆσι. Ἔτσι, οἱ προῖκες τῶν κοριτσιῶν τους θὰ γίνῃ μὲ ὁλομέταξα ὑφάσματα, τὸ κάμποτ καὶ ἡ ρετσίνα θὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ τὰ γιαλαμπιὰ ποὺ ὑφάνθηκαν στὸν ἀργαλιειό τους καὶ γενικῶς μποροῦν νὰ ἀναπτύξουν μιὰ σπουδαῖα οἰκιακὴ βιοτεχνία ἀπὸ ἐγχώρια μεταξωτά.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἄς ὑψωθῆ εὐαγγέλιο ἐναντίον τῆς καταστροφῆς τῶν μορεώνων. Μὰ πιὸ πολὺ ἄς ἐνδιαφερθῆ ἡ Νομαρχία. Ἡ ἀστυνομία, τὸ δασαρχεῖον, ἡ Γεωργικὴ ὑπηρεσία ἄς κινητοποιηθοῦν γιὰ νὰ προλάβουν τὸ ἔγκλημα ποὺ συντελεῖται εἰς βάρος τῆς μουργιᾶς ἄς προστατεύσουν τὸ δένδρο ποὺ τὰ φύλλα του ἀποτελοῦν τὴν μοναδικὴ τροφὴ τῶν μεταξοσκωλήκων, πρὶν νὰ εἶναι ἀργά. Ἄς κάνουν νὰ γίνῃ συνείδησι ὅλων, πὼς ἕνα δένδρο εἶναι μιὰ ἀνθρώπινη ζωή. Μιὰ ζωὴ ποὺ χρειάζεται χρόνια καὶ χρόνια γιὰ νὰ φτάσῃ στὴν πλήρη ἀνάπτυξί της, στὴν ὥρα της νὰ ἀποδώσῃ. Τὸ τσεκοῦρι ἤδη βρίσκεται στὴ ρίζα τῆς σκαμνιᾶς. Ἄς σταματήσουμε τὸ χέρι ποὺ τὸ κρατεῖ.

Παπάδες, δάσκαλοι, ἀστυνόμοι, γεωπόνοι, δασικοί, ἁρμόδιοι καὶ μή, μὰ πρὸ παντὸς ἡ Νομαρχία μας. ἄς μὴ ἀδρανήσουν. Ἂν ἡ ἁρπαγὴ τῶν ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τοὺς συμμορίτας θεωρήθηκε ἔγκλημα γενοκτονίας, τὸν ἴδιο χαρακτηρισμὸ πρέπει νὰ δώσουμε σὲ κάθε κόψιμο δένδρου μουριᾶς, ποὺ ἔμμεσα γενοκτονία καταντᾶ.

Γιὰ τὴν Χαλκιδική μας ἡ μουριὰ δὲν εἶναι ἕνα ἁπλὸ συνειθισμένο δένδρο. Χώρια ἀπὸ τὴν παράδοσι, ἀποτελεῖ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν ποίησι τῶν χωριῶν μας. Τὰ χωριά μας χωρὶς μορεῶνες θὰ μοιάζουν γυμνά, θὰ φαίνονται σὰν ἐγκαταλελημένα. Ἄς προλάβουμε, λοιπὸν τὸ κακὸ ἄς μὴ ἀπογυμνώσουμε τὴν Χαλκιδική μας ἀπὸ τὸ μεταξωτὸ ἔνδυμά της. Ἄς διατηρήσουμε τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὴν μουριά, μᾶς εἶναι χρήσιμη ἀκόμη.

Ἀθήνα Παγκράτι 13–10–57

ΑΧΙΛ. ΔΑΣΚΑΛΟΥΔΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ διὰ τῶν στηλῶν τῆς παρούσης ἐφημερίδος, τὸν διδάσκαλον Ὀδυσσέαν Δότσιον ὅστις μετὰ ζήλου κατήρτησε τόσο καλὰ τὰ παιδιά μας ἐν τῷ μονοταξίῳ δημοτικῷ σχολείῳ Πολυχρόνου, ὥστε νὰ ἐπιτύχουν ἅπαντα εἰς τὸ Γυμνάσιον.

Οἱ γονεῖς: Διαμαντὴς Καϊάφας, Κων)τῖνος Καραγιαννάκης, Βασίλειος Γ. Καϊάφας, Γεώργιος Ξεσφίγγης, Γεώργιος Ματάμης, Ἀριστείδης Καϊάφας, Βασίλειος Καϊάφας.

—Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίως τὸν ἐν Ν. Μουδανίοις διαπρεπῆ μαιευτήραν ἰατρὸν κ. Γαβριὴλ Μπουκουβάλαν, ὅστις διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς του ἐπεμβάσεως κατὰ τὸν δύσκολον τοκετὸν τῆς συζύγου μου ἔσωσε καὶ αὐτὴν καὶ τὸ τέκνον μου.

ὁ εὐχαριστῶν σύζυγος—πατὴρ
ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ
Πορταριὰ

ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
FORD

Παρελήφθησαν πετρελαιοκίνητα φορτηγὰ αὐτοκίνητα νεωτάτου τύπου FORD παρὰ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντιπροσωπείας προϊόντων FORD (πλατεῖα Ἀριστοτέλους ἀριθ. 5). Ἀπὸ τον νὰζ 5 μέχρι 3)4 Προκαταβολὴ 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας, μὲ 30 μηνιαίας δόσεις.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ: ἐξακύλινδροι 108 ἵππων, 2.500 στροφῶν μὲ σασμὰν συγχρονιζέ, 4 ταχυτήτων. Ἐπίσης τετρακύλινδροι ἄνευ προκαταβολῆς μὲ 18 μηνιαίας δόσεις.

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Χαλκιδικὴν διαρκὴ ἔκθεσις μηχανημάτων καὶ ἀνταλλακτικῶν:

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Α. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗ

Χαρὰ Θεοῦ! Ταιριάζανε καὶ ζούσανε τόσο εὐτυχισμένα, ποὺ δὲ θυμᾶμαι μέρα νὰ τὸν εἶδα πικραμένο.

Περάσανε τρία τέσσαρα χρόνια, κ' εἶχε καημό, παιδὶ δὲν ἔκανε. Πῆγε σὲ γιατροὺς, σὲ γιάτρισες, ἔκανε ταξίματα σ' ὅλους τοὺς Ἅγιους καὶ στὴν Παναγία νὰ δώσει τὄνομά της καὶ νὰ τῆς τὸ πηγαίνει στὴ χάρη της κάθε χρόνο.

Ὅπως θέτε πάρτετο, ὁ ἕνας βοήθησε ἢ ὁ ἄλλος τὸ παιδὶ γένηκε. ἔν' ἀγοράκι, ἴδιος ὁ πατέρας του. Τὸ βάφτισα γὼ καὶ μοῦπανε νὰ τὸ βγάλω Θεοδωρῆ, τὄνομα τοῦ παπποῦ του...

Ὁ Θοδωρῆς μεγάλωνε ἀνάμεσα σὲ πλούτη... καὶ τὴν εὐτυχία τῶν δυὸ γονιῶν του. Ἕνα παιδὶ τετραπέρατο, μόλις εἶχε πατήσει τὰ πέντε κ' ἔβαν κάτω στὶς κουβέντες καὶ μεγάλους ἀκόμα. Ὅλοι τὸ θαμάζανε κ' ἐγὼ καμάρωνα τὸ βαφτισιμό Σκολειὸ δὲν εἶχε πάει ἀκόμη... ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν ἀλλονῶν παιδιῶν ἐδιάβαζε... Εἶχε ἔν' αὐτὶ κι' ἕνα μάτι... τὶ νὰ σᾶς πῶ... δὲν εἶχα ξαναπαντήσει τέτοιο πρᾶμα...

Μ' ἔκανε νὰ σκέφτομαι πολλὲς φορὲς κ' ἔλεγα, σὲ καλὸ νὰ τοῦ βγεῖ αὐτουνοῦ τοῦ παιδιοῦ ἡ ἐξυπνάδα... Κ' εἶχα πάντα τὸ φόβο πὼς δὲ θὰ ζοῦσε: «Ἐξυπνο παιδί, Θεοῦ παιδί», ἔχω ἀκουστά...

Ἕνα πρωϊνό, εἶχα παραλάβει Φωκιανὸ κρασὶ κ' ἔστειλα τὸν παραγυιὸ στὸ σπίτι νὰ μοῦ φέρει ἄδειες μπουκάλες. Καθόμουνα λοιπὸν ἔξω ἀπὸ τὸ μαγαζὶ καὶ περίμενα, σὰ βλέπω τὸν Ἀντώνη τρομαγμένο νἄρχεται...

«Παναγιώτη μου, νὰ σοῦ πῶ...»

«—Τί τρέχει, βρὲ Ἀντώνη;» καὶ πῆρα δυὸ ποτηράκια ἀπὸ τὸ ράφι καὶ τὴ μπουκάλα μὲ τὸ κονιὰκ καὶ πήγαμε σ' ἕνα ἀκρινὸ τραπεζάκι.

«— Ἔ, λοιπόν, λέγε, μωρέ, τὶ τρέχε;»

«Παναγιώτη μου, δὲ θὰ τὸ πιστέψεις, πέρασέ με γιὰ παλαβό, πὲς ὅτι θές, μὰ τὸ τί μοῦ συμβαίνει... Πάει, θὰ τό χάσω τὸ παιδί μου.»

«—Βρὲ μίλα καλά, τί κουταμάρες.. μπὰ σὲ καλό σου, Ἀντώνη...» καὶ γέμισα τὰ ποτηράκια νὰ τοῦ στάξω στὴν καρδιὰ λίγη δύναμι πού τὸν ἔβλεπα νὰ τρεμουλιάζει ἀπὸ τὸ φόβο. «Καλὲ τὶ λόγια εἶν' αὐτὰ ποὺ λές;»

«—Παναγιώτη μου ἔτσι εἶναι ὅπως σοῦ λέω, τὄνειρο ποὺ εἶδα ὁλοφάνερο... Προψὲς ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ καὶ βλέπω στὸν ὕπνο μου μιὰ γυναῖκα. Ἦρθε κοντά, μὲ χάδεψε, φίλησε τὸ παιδὶ ποὺ βαστοῦσα στὰ γόνατά μου, καὶ μ' ἕνα παράπονο ποὺ τῆς ξέφυγε ἕνα δάκρυ, μοῦπε πὼς μ' ἀγαπᾶ, μὰ τὸ παιδὶ περισσότερο... καὶ πὼς ἔχει μεγάλο παράπονο μαζί μου. Σηκώθηκα τὸ πρωῒ χαρούμενος μὰ καὶ μὲ μιὰ ἔννοια... Δὲν εἶπα στὴ γυναίκα μου τίποτα... Τὴν ἄλλη νύχτα, νὰ την πάλι, ἡ ἴδια, μὰ σὰ θυμωμένη, πιὸ σοβαρή. «Δὲ μὲ σκέφτηκες διόλου,» μοῦ εἶπε, «σοῦ σχωρνῶ ποὺ τὸ παιδὶ μοῦ τὄταξες, πὼς θἄβγαζες τὄνομά μου. Μά, νὰ μὴ μοῦ τὸ φέρνεις νὰ τὸ βλέπω, ἄ, αὐτὸ δὲ σ'τὸ συχωρνῶ».

«Βρὲ γυναίκα, τὴν ξύπνησα, μπὰς καὶ τόχουμε ταμένο τὸ παιδί, γιὰ θυμήσου;» «Καὶ σὲ ποιὸν ἅγιο δὲν τόχομε τάξει, Ἀντώνη μου; Μπῆκα σὲ μεγάλη ἔννοια. Κ' ἔτσι ψὲς τὴ νύχτα, τὰ ξημερώματα, τὸ θυμᾶμαι κι ἀνατριχιάζω, ζύγωσε ἀγριεμένη, μὲ κοίταξε κατάματα καὶ πῆγε στὸ κρεβατάκι τοῦ παιδιοῦ. Τὸ πῆρε στὰ χέρια της.... «Δὲ θυμόσαστε, μοῦπε, σᾶς γέμισε ἡ εὐτυχία καὶ τὰ ξεχάσατε ὅλα, ξεχάσατε τὸ παιδὶ εἶναι δικό μου, πὼς ἐγὼ σᾶς τὸ χάρισα, ἀχάριστοι. Θὰ σᾶς τὸ πάρω, γιατὶ ἐσεῖς δὲν τἀγαπάτε, ἐγὼ ὅμως τἀγαπῶ καὶ θὰ τὸ πάρω, εἶναι δικό μου...» Καὶ πῆγε νὰ φύγει μὲ τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιά της. Χύμηξα τῆς τάρπαξα καὶ ξύπνησα τρομαγμένος. Σηκώθηκα καὶ βρῆκα τὸ παιδὶ πεσμένο κάτω ἀπὸ τὸ κρεβατάκι του καὶ ἔκλαιγε παραπονιάρικα....

«—Ἀντώνη μου τοῦπα, ταμένο θὰ τὄχεις τὸ παιδί, κάτι σὰ νὰ θυμᾶμαι κι ἐγώ,—κάνε καμιὰ παράκληση, μὴν ἀπελπίζεσαι...»

Ἔφυγε ἀπελπισμένος...

Ἔμαθα πὼς ἔκανε πρωῒ βράδι λειτουργίες στὸ ἔξωκλήσι ποῦχε ἔξω στὰ χωράφια του. Μιὰ μικρὴ ἐκκλησοῦλα ἀπὸ χοντρὸ ξύλο φκιαγμένη, πολὺ ὄμορφη καὶ περιποιημένη.

Ἕνα πρωῒ βρῆκε ὁ Ἀντώνης τὸ παιδί του πεθαμένο. Οὔτ' ἄρρωστησε οὔτε ἔκλαψε, οὔτε γκρίνιασε.....

Ὅσο μίλαε ὁ παπποῦς ὅλων τὰ μάτια εἶχανε στηλωθεῖ στὸ στόμα του, κι ὅταν σταμάτησε δὲν ἀκουγότανε παρὰ μονάχα ἡ σιγαλιὰ νὰ βουΐζει στ' αὐτιά τους, πλημμυρισμένη ἀπὸ τὴ λυπητερὴ ἠχὼ τῆς κουβέντας τοῦ γέρου.

—Ἄμοιρε Ἀντώνη, ξακολούθησε ὁ παπποῦς τὶ σοῦμελλε... Παραμέλησε τὴ δουλειά του, ἔπινε, βλαστημοῦσε, κ' ἔδερνε τὴ γυναίκα του ἀλύπητα... σ' ἕνα μῆνα πέθανε κ' ἡ γυναίκα του ἀπὸ τὸν καημὸ κι ἀπὸ τὴν τυραννία τ' ἀντρός της.

Μιὰ κυριακή, εἶχα σηκωθεῖ πολὺ πρωῒ, καὶ πῆγα ὄξω στὰ χωράφια... Μ' ἄρεσε νὰ περπατῶ, μὰ ὄξω ὅμως μακριὰ ἀπὸ τὰ σπίτια... Ἐκεῖνο τὸ πρωῒ, δὲν ξαίρω κ' ἐγὼ πὼς βρέθηκα στὰ χωράφια τοῦ Ἀντώνη, ὅταν ξαφνικὰ βλέπω κάμποσο μακριὰ μου τὴν ἐκκλησοῦλα τῆς Παναγίτσας. νὰ κοκκινίζει καὶ νὰ ζώνεται ἀπὸ φλόγες γύρω τριγύρω. Πῆγα νὰ τρέξω μπρός, ἔπειτα πίσω μὰ σκέφτηκα πὼς σὰν ξύλινη ποὺ εἶτανε δὲ χωροῦσε καμιὰ βοήθεια κι ἄδικη θἄτανε κάθε προσπάθειά μου. Χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνω ὅμως ζύγωνα ὅλο στὴ φωτιά... Εἶχα σιμώσει τόσο ποὺ ἡ φλόγα μὲ πύρωνε κ' ἔβλεπα μὲ θλίψη πὼς χανώτανε λίγο, λίγο ὁλόκληρη ἡ ἐκκλησιὰ ἀπροστάτευτη, ἀβοήθητη Ξάφνου βλέπω κάποιον νὰ πηδᾶ ἀπάνω, νὰ σηκώνεται ἀπὸ κάτω ποὺ ἦτανε ξαπλωμένος. Ὁ Ἀντώνης, ναί, ὁ Ἀντώνης, κουρελιάρης, βρώμικος, ζεμαλιάρης μὲ γουρλωμένα τὰ μάτια καὶ νὰ κουνᾶ στὸν ἀέρα, τὰ χέρια του, νὰ γελᾶ, νὰ πηδᾶ, νὰ φωνάζει μὲ μιὰ τρελλὴ χαρά:

«Μ' ἔκαψες κακοῦργα, σ' ἔκαψα κ' ἐγώ, στάχτη θὰ γίνεις δὲ θὰ μείνει τίποτα, στάχτη, τίποτα δὲ θὰ μείνει».

Καὶ κείνη τὴ στιγμή. Θέ μου, σχώρεσέ με εἶδα ὅλα νὰ γκρεμίζονται μ' ἕναν κρότο τρομερό, κι ἀνάμεσα νὰ ὀρθώνεται πάνω ἀπὸ τὰ πεσμένα καμένα ξύλα, ἡ πέτρινη Ἅγια Τράπεζα καὶ πιὸ ψηλὰ στηλωμένη σ' ἕνα σιδερένιο στῦλο ἡ χάρη της, ἡ εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς ἀνάγγιχτη....

Ὁ γέρος σταυροκοπήθηκε, κι ὅλοι οἱ ἄλλοι ὁλόγυρά του κατεβάζοντας τὰ μάτια.

—Σὰν τὸ εἶδε αὐτὸ ὁ Ἀντώνης λὲς καὶ λύσσαξε κ' ἠθέλησε νὰ πηδήσει ἀνάμεσα στ' ἀναμμένα ξύλα. Ἔτρεξα, τὸν ἔπιασα, καὶ μαζί μου κι ἄλλοι ποὺ εἴχανε δεῖ ἀπὸ μακριὰ τή φωτιὰ καὶ μαζευτήκανε.

Εἶχε γίνει θηρίο κ' ἐφώναζε; «Πρέπει νὰ σὲ κάψω, πρέπει»... καὶ δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσει τὸ λόγο του, σωριάστηκε χάμω μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας κ' ἕνα μουρμουρητό, ἕνα μούγγρισμα, ποὺ δὲν μποροῦσαμε νὰ διακρίνουμε ἄν εἶτανε γέλοιο ἤ κλάμα, τὸν ἔπιασε...

Εἶχε τρελαθεῖ ὁ ἄμοιρος... Ἔπειτα, πέθανε... Θεὸς σχωρέστονε... Μεγάλη ἡ χάρη σου, Παναγία μου, μεγάλη ἡ χάρη σου.

Κι ὁ παπποῦς ἔρριξε τὸ κεφάλι μπρός, βαρὺ ἀπὸ τὴ θύμηση. Μιὰ σιωπὴ πένθιμη ἁπλώθηκε...

Ἕνας κρότος ἀπὸ ἕνα πιάτο ποὺ ἔπεσε κ' ἔσπασε. τράβηξε τὰ μάτια ὁλονῶνε πρὸς τὸ θόρυβο, κ' εἴδανε τὸ βιαστικὸ χέρι τοῦ Νίκου, ποὺ ἀπρόσεχτα, φοβισμένα εἶχε ἀνεβοκατεβεῖ γλήγορα γλήγορα κρυφὰ νὰ κάνει ἕνα σταυρὸ καὶ στὴ βιασύνη στ' ἀνασήκωμα ἔρριξε τὸ πιάτο ποὺ ἔσπασε....

Ὅλοι ἀνατριχιάσανε, καὶ τοῦ παπποῦ τὸ πρόσωπο πῆρε μιὰ λάμψι χαρούμενης ἱκανοποίησης...

. . . . . .

«Ἐγέρασα .. μωρὲ παιδιά...» βρόντηξε ἡ φωνὴ τοῦ παπποῦ, κ' ἕνα σφύριγμα ποὺ τοῦ θύμιζε νιάτα βγῆκε μέσα ἀπὸ τὰ στήθια του.... σκορπίζοντας τὴ θλιβερὴ μελαγχολια ποὺ εἶχε σωριαστεῖ μέσα στὶς ταραγμένες ἀπὸ τὴ διήγηση ψυχές τους.

Λίγο λίγο ἡ εὐθυμία ἁπλώθηκε πάλι μέσα στὸ σπίτι. γύρω στὸ τραπέζι ποὺ γιόρταζε τὴ χαρὰ τῆς διπλῆς γιορτῆς τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ δισέγγονου.

ΤΕΛΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι κατὰ μῆνα Φεβρουάριον 1958 πρόκειται νὰ πωληθοῦν περὶ τὰ 1500 ἥμερα καὶ ἄγρια ἐλαιόδενδρα ἀρίστης ἀναπτύξεως. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Ἰωακεὶμ Κοσμᾶ Γαβρίλη Πολύγυρον.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 110 αἶγες παραγωγικές Πληροφορίαι παρὰ τῆς Ζαφείρως Τυροβούζη Βάβδος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία ἀποτελουμένη ἐκ δύο δωματίων σάλας, κουζίνας κ.λ.π. ἔναντι τοῦ Πρωτοδικείου. Πληροφορίαι Στυλιανοῦ Καλατζῆ καφεπώλου.

ΗΛΙΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΣΤΟΥ ΒΡΑΧΟΡΙΟΥ ΤΗΝ ΑΚΡΗ...

Στοῦ Βραχωριοῦ τὴν ἄκρη ἕνα λιοστάσι
μὲ τὸ μικρὸ σπιτάκι του, γιὰ μένα
τὸ παιδικό μου πλοῦτο. Εἰκονοστάσι,
που ὅ τι ἀγαποῦσα τάχει φυλαμένα.

Στὰ παραθύρια ὁ χάρος τὰ κλεισμένα
τὸ πένθος τοῦ πατέρα εἶχε κρεμάσει.
Μέσα ἡ μανούλα δούλευε γιὰ μένα
κ' ἔκλαιγε γι' αὐτόν, χωρὶς νὰ ξαποστάσει.

Κ' ἐγώ, στὴν πόρτα πρόσχαρο παιδάκι
στῆς ἐξοχῆς πλανεύομουν τὰ κάλλη.
Καὶ μοναχὰ ὅταν ἔφτανε τὸ βράδι
τόπινα μὲ τὴ στάμνα τὸ φαρμάκι,
ἀκούοντας τὴ γιαγιὰ νὰ λέει ἀγάλι:
«—Ἀπόψε, οὔτε ψωμί, οὔτ' ὁ λύχνος λάδι!»

Α. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΕΠΩΝΥΜΟΥ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Χαριστᾶ τοῦ Χαριστοῦ κατοίκου Μ. Παναγίας ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τῆς Μ. Παναγίας ὑπὸ ἔτους γεννήσεως 1930 ὑπεβλήθησαν δικαιολογητικὰ ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου του εἰς «Κωστούδας».

Καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος ὅπως ὑποβάλῃ ἡμῖν τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς
α. α. ΑΝ. ΝΙΤΣΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Αἱ Ἀγροτικαὶ Φυλακαὶ Κασσάνδρας προκηρύσσουσι πρόχειρον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν, 4 χοίρων, 1 κάπρου, 10 χοιριδίων μεγάλων καὶ 15 χοιριδίων μικρῶν, ἐνεργηθησόμενον τὴν 10ην Νοεμβρίου 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῶν Φυλακῶν Κασσάνδρας.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὰ Δημαρχιακὰ Καταστήματα Θεσ)νίκης, Πολυγύρου, Ἀρναίας καὶ Ν. Μουδανιῶν, εἰς τὸ ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσ)νίκης, τὸν σύλλογον Ζωεμπόρων Θεσ)νίκης τὰ γραφεῖα τῶν Α.' Ἐπαν. Φυλακῶν Θεσ)νίκης καί εἰς τὰ ἐν Κασσάνδρᾳ γραφεῖα τῶν Ἀγροτικῶν Φυλακῶν ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Κασσάνδρᾳ τῇ 17—10—1957
Ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν
Χ. ΒΕΝΕΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Προέδρους Κοινοτήτων

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Προέδρων Κοινοτήτων ὅτι τὸ ἐν Θεσ)νίκη (πλατεῖα παλαιοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ, τηλ. 71–764). Καλλιτεχνικὸν Μαρμαρογλυφεῖον Π. ΚΑΡΑΜΥΤΙΛΙΟΥ καὶ Ν. ΛΑΛΟΥΜΗ διαθέτει πλουσίαν ἔκθεσιν ἑτοίμων Ἡρώων διὰ τὰς Κοινότητας, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευήν, μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν τούτων ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος καὶ μὲ τοὺς πλέον συμφέροντας ὅρους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς Χαλκιδικεῖς ὅτι ἐν Πυλυγύρῳ ἤρχισε λειτουργοῦν:

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΕΙΡΗΝΟΠΟΥΛΟΣ & Σ^ΙΑ

Ἀναλαμβάνον τὴν σύνταξιν μελετῶν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν οἰκοδομικῶν κλπ. ἐργασιῶν.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	*» 150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	*» 150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 4 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΜΑΣ

Οἱ νεκροί μας κοιμοῦνται. Κοιμοῦνται τὸν ἥσυχο ὕπνο τῆς αἰωνιότητος, δοξασμένοι, τιμημένοι, δαφνοστεφανωμένοι. Τὸ αἱματόβρεχτο χῶμα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, σκέπασε ἁπαλὰ τὰ λεβέντικα κορμιά τους, ἐνῷ οἱ ψυχές τους κατετάγησαν στὸ τάγμα τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων. Τιμὴ καὶ δόξα στὰ ἡρωϊκά μας παιδιὰ ποὺ πέθαναν γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας.

Ἡ σάλπιγγα τῆς πατρίδος σημαίνει σήμερον προσκλητήριο. Σήμερα θὰ ξυπνήσουν ὅλοι οἱ νεκροί μας. Θ' ἀφίσουν γιὰ λίγο τοὺς μυρωμένους τους τάφους, γιὰ νὰ ἔλθουν κοντά μας. Σήμερα θὰ ξαναζωντανέψουν οἱ γλυκιές τους μορφές, γιὰ νὰ μᾶς θυμίσουν ὅτι καμμιὰ θυσία δὲν εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ὅταν πρόκειται γιὰ τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας.

Εὐλαβικὰ θὰ τοὺς ἀντικρύσουμε. Μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ θ' ἀγκαλιάσουμε τὰ τρυπημένα ἀπὸ τὶς σφαῖρες τῶν ἐχθρῶν σώματά τους. Μὲ ὑπερηφάνεια θὰ φιλήσουμε τὰ δαφνοστεφανωμένα μέτωπά τους καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια θὰ τοὺς ξαναστεφανώσουμε.

Σ' ἐκείνους ποὺ δὲν εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ τοὺς σκεπάση τὸ χῶμα τῆς Ἑλλάδος μας. Σ' ἐκείνους ποὺ ἔπεσαν σὲ ξένα χώματα κι' ἡ τελευταία τους κατοικία εὑρίσκεται μακρυά, στὴν Ἀλβανία, στὸ Ρίμινι, στὴ Μέση Ἀνατολή, στὴ Κορέα καὶ στὴ Κύπρο μας, ἡ ἑλληνικὴ σκέψις θὰ στραφῆ μὲ εὐλάβεια, γιὰ νὰ τοὺς στείλη τοὺς ἐγκάρδιους χαιρετισμοὺς τῆς Ἑλλάδος μας, ποὺ στερήθηκε τοὺς ἥρωάς της καὶ μετὰ τὸν θάνατό τους.

Τέκνα τῆς Ἑλλάδος! Σὲ σᾶς ποὺ κάποια ξένη γῆ σᾶς σκέπασε, ἐρχόμεθα σήμερα κοντά σας, γιὰ νὰ σᾶς φέρουμε λίγο χῶμα Ἑλληνικό, ἕνα κομμάτι τοῦ γαλάζιου οὐρανοῦ μας, λίγα λουλούδια ποὺ τὰ δάκρυα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὰ πότιζε γιὰ σᾶς κι' ἕνα ἀμάραντο στεφάνι ποὺ ἡ δόξα τὸ ἔπλεξε πάλι γιὰ σᾶς. Κοιμηθῆτε ἥσυχοι, ἱκανοποιημένοι, βέβαιοι ὅτι ἐξετελέσατε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα σας ἱερὸν καθῆκον. Ἐμεῖς οἱ νεώτεροι δὲν σᾶς ξεχνοῦμε. Κάποιος θὰ βρεθῆ νὰ σᾶς ἀνάψη ἕνα κεράκι. Κάποιος θὰ βρεθῆ νὰ σᾶς φέρη λίγα λουλούδια. Κάποιος θὰ ἐξυμνήση τὰ κατορθώματά σας. Κάποιος θὰ παρηγορήση τοὺς πονεμένους δικούς σας.

Καὶ τώρα ἄς τοὺς ἀφίσουμε νὰ ἐπιστρέψουν, ἐκεῖ ὅπου ἡ μοῖρα τοὺς προώριζε. Ἔχουν ἀνάγκη νὰ ξεκουραστοῦν. Τὸ αἷμα τους χύθηκε ποτάμι, οἱ σάρκες τους ἔλυωσαν καὶ μόνον τὰ ἱερά τους κόκκαλα ἔμειναν σκορπισμένα σ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς γῆς. Ἡ ἐλευθερία, ἡ νίκη, ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα ξεπήδησαν «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά».

ΧΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΘΕΑΝΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς Παιδίατρος
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1940

((((((((((ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σας εἰς τὰς χρυσᾶς δέλτους τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ἱστορίας κοντὰ εἰς τὰ ὀνόματα τῶν Μαραθωνομάχων, τῶν μεσαιωνικῶν μας Ἀκριτῶν καὶ τῶν ἡρώων τοῦ 1821 καὶ ἄλλων νικηφόρων πολέμων τοῦ 12 καὶ 13

Ἀπὸ τὰ δικά σας χέρια σφυρηλατεῖται σήμερον μία Ἑλλὰς ἀκόμη λαμπροτέρα ἀπὸ τὴν σημερινήν, ποὺ θὰ θαμβώση καὶ πάλιν ὁλόκληρον τὸν κόσμον...

Ἡ Νίκη εἶναι μαζί μας, ἡ Δόξα σᾶς περιμένει...

1ον Πολεμικὸν Ἀνακοινωθὲν τῆς 10ης πρωΐνῆς τῆς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου:

«Αἱ ἰταλικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις προσβάλλουν ἀπὸ τῆς 5 30 σήμερον τὰ ἡμέτερα τμήματα Προκαλύψεως τῆς Ἑλληνο-Ἀλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους».

Καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ πρώτου ὑποστάντος τὴν ἐπίθεσιν διοικητοῦ προκεχωρημένου στρατιωτικοῦ τμήματος προκαλύψεως:

«Πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας,

Ὁ ὕπουλος γείτων, αἰφνιδιαστικῶς μᾶς ἐπετέθη. Ἡ Ἑλλὰς ἀναμένει ἀπὸ ἕνα ἕκαστον ἡμῶν νὰ προστατεύσωμεν τὰ σύνορά μας καὶ τὴν τιμήν της, καὶ νὰ δώσωμεν ἕνα καλὸ μάθημα εἰς τὸν εἰσβολέα. Φανῆτε Ἕλληνες καὶ κρατῆστε γερὰ τὰ ὅπλα, μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὸν ἑαυτόν σας καὶ εἰς τοὺς Διοικητάς σας. Πειθαρχία, καρτερία καὶ θάρρος.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Διοικητὴς ΔΑΒΑΚΗΣ

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟΥΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τακτικοὶ α' 12ημέρου

Ἐλευθέριος Κ. Μαντέχος, Ἰωάννης Α. Κόκκαλος, Κύρκος Γ. Μουχτῆς, Μιχαὴλ Δ. Κατεοτζῆς, Δημήτριος Σ. Βογιατζῆς, Στυλιανὸς Χ. Καλαϊτζῆς, Κων)τῖνος Δ. Μανωλούτσιος, Ἀστέριος Ν. Λιάλιος, Ματθαῖος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Ἀλέξανδρος Ν. Λιάλιος, Γεώργιος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Κων)τῖνος Α. Μοδικός, Ἰωάννης Ν Μπουλάκης, Λουκᾶς Γ. Μπάμπης, Ζαχαρίας Ν. Μπουλάκης, Χρῆστος Δ. Μηλᾶς, Λάζαρος Δ. Μπουλάκης, Δημήτριος Γ. Μπασλῆς, Κων)τῖνος Γ. Μπάκης, Γεώργιος Δ. Μαγδάλης.

Ἀναπληρωματικοὶ α' 12ημέρου

Δημήτριος Α. Μπούμπουρας, Βασίλειος Θ Ἀργυρόπουλος, Ἰωάννης, Χ. Κελιαφᾶνος, Μιχαὴλ Π. Αὐγερινοῦ, Νικόλαος Δ. Καστρέτσιος Μιλτιάδης Δ Ψαθᾶς, Ἀπόστολος Α. Ἀμπαρᾶς, Κων)τῖνος Φ. Κατσίκας, Δῆμος Α. Ἀποστολίδης, Γεώργιος Π. Κυριακόπουλος.

Τακτικοὶ β' 12ημέρου

Γεώργιος Ι. Αἰκατερινάρης, Παναγιώτης Η. Κανάρης, Ἐμμανουὴλ Κ. Κουντουρῆς, Βασίλειος Α. Ἀμπαρᾶς, Γεώργιος Ν. Βερροιώτης, Ἀπόστολος Θ Κυριακίδης, Ἀθανάσιος Β. Βασιλάκης, Γεώργιος Μ. Καρυωτάκης, Γεώργιος Γ. Βουτσινᾶς, Βασίλειος Κ. Καυταντζῆς, Δημήτριος Γ. Γαλάνης, Δημήτριος Ν. Καρπούζας, Νικόλαος Α. Γαλαρινιώνης, Κύρκος Χ. Ἰατροῦ, Μιχαὴλ Σ. Γεωργίου, Ἰωάννης Β. Γιαννιός, Βασίλειος Θ. Θεοδωρίδης, Παῦλος Δ. Γαβρίλης, Αὐγερινὸς Κ. Ζαμπούνης, Γεώργιος Δ. Γκιούρας.

Ἀναπληρωματικοὶ β' 12ημέρου

Μιχαὴλ Ν. Ζαμπούνης, Δούκας Χ. Δούκας, Ἀντώνιος Ι. Ζαρίφης, Γεώργιος Δ. Δέλλιος, Νικόλαος Γ. Δέας, Γεώργιος Ι. Ζαρίφης, Ἀριστομένης Χ. Δήμου, Χρῆστος Γ. Ζαχαρίας, Ἀστέριος Χ. Ἐπίκουρος, Ἀθανάσιος Δ. Σχοινᾶς.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤΟΝ ΟΡΚΩΤΟΝ

Τακτικοὶ α' 12ημέρου

Μιχαὴλ Π. Αὐγερινοῦ, Ἰωάννης Δ. Κατερτζῆς, Γεώργιος Π. Κυριακόπουλος, Ἀθανάσιος Ν. Κόκκαλος, Νικόλαος Δ. Καστρέτσιος, Γεώργιος Ι. Αἰκατερινάρης, Χρῆστος Ν. Κουτσιομπός, Ἐμμανουὴλ Κ. Κουντουρῆς, Γεώργιος Ν. Βερροιώτης, Γεώργιος Δ. Μιχαλόπουλος.

Ἀναπληρωματικοὶ α' 12ημέρου

Ἰωάννης Α. Κόκκαλος Βασίλειος Θ. Ἀργυρόπουλος, Παναγιώτης Η. Κανάρης, Λουκᾶς Γ. Μπάμπης, Χρῆστος Δ. Μηλᾶς,

Τακτικοὶ β' 12ημέρου

Κων)τῖνος Γ. Μπάκης, Ἄγγελος Α. Εὐαγγελινός, Γεώργιος Δ. Μαγδάλης, Ἀστέριος Χ. Ἐπίκουρος. Δημήτριος Α. Μπούμπουρας, Βασίλειος Α. Ἀμπαρᾶς, Κύρκος Χ. Ἰατροῦ, Δημήτριος Ν. Καρπούζας, Κων)τῖνος Δ. Μανωλούτσιος, Ἰωάννης Χ. Κελιαφᾶνος.

Ἀναπληρωματικοὶ β' 12ημέρου

Βασίλειος Κ. Καυταντζῆς, Ἀστέριος Ν. Λιάλιος Ἀλέξανδρος Ν. Λιάλιος, Αὐγερινὸς Κ, Ζαμπούνης, Κων)τῖνος Φ. Κατσίκας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΕΛΑΦΩΝ

Ἐκ μέρους τῆς Κυνηγετικῆς Ὁμοσπονδίας Βορείου Ἑλλάδος ἐλάβομεν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον ἐν σχέσει πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ἐλάφων τοῦ Νομοῦ μας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12)10)1957

Πρὸς

Τὴν «Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρος

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μετὰ εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦμεν τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας ὅλων τῶν ἁρμοδίων τοῦ νομοῦ Σας κ. Νομάρχου, Δασάρχου, Ἐπόπτου Ἀγροφυλακῆς, Κυνηγετικῶν Συλλόγων καὶ Τύπου διὰ τὴν προστασίαν τῶν μοναδικῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλάφων τῆς Σιθωνίας. Καὶ ἡ Ὁμοσπονδίας μας, ἧς κύριος σκοπὸς ἱδρύσεως εἶνε «ἡ προστασία τοῦ ἐνδημικοῦ θηράματος τῆς Βορείου Ἑλλάδος», ἐζήτησε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τὴν λῆψιν αὐστηροτέρων μέτρων προστασίας τῶν ἐλάφων τούτων καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ αἴτησίς μας θὰ τύχῃ τῆς δεούσης ἀνταποκρίσεως.

Παρὰ ταῦτα ὅμως ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ πραγματικὴ προστασία τῶν ἐλάφων εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς. Μόνον αὐτοὶ δύνανται ἀποτελεσματικῶς νὰ τὰς προστατεύσουν, μόνον αὐτοὶ δύνανται νὰ σπάσουν τὰ ἀνίερα ὅπλα τῶν τυχὸν ἀσυνειδήτων διοκτῶν των, ἀρκεῖ νὰ τοὺς γίνῃ ἡ δέουσα προπαγάνδα περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης τῆς διασώσεως καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ προνομιούχου τούτου θηράματος τῆς Χαλκιδικῆς. Τιμὴν διὰ τοὺς Χαλκιδικεῖς θ' ἀποτελέσῃ ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ ἡ ἐξάπλωσις τῶν ἐλάφων εἰς τὰ πυκνὰ καὶ ὡραῖα δάση των, ὧν θὰ ἀποτελοῦν τὸ πλέον ἐπίζηλον στόλισμα. Ἂς παραδειγματισθοῦν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν Λευκῶν Ὀρέων τῆς Κρήτης, οἱ ὁποῖοι, πρὸ τοῦ κινδύνου τοῦ πλήρους ἀφανισμοῦ τοῦ μοναδικοῦ εἰς τὸν κόσμον Κρητικοῦ αἰγάγρου, ἀνέλαβον οἱ ἴδιοι τὴν προστασίαν του, ὑπογράψαντες τὸ ἑξῆς πρωτόκολλον» δίδομεν λόγον τιμῆς ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν θὰ φονεύσωμεν αἴγαγρον καὶ ὅτι θὰ προστατεύσωμεν τοῦτον ἀπὸ ὅσους ἤθελον ἐπιχειρήσει παρόμοιον ἔγκλημα; καλυτέραν προστασίαν ἀσφαλῶς δὲν θαῦρισκε ποτὲ ὁ αἴγαγρος, γιατὶ νὰ μὴ γίνῃ τὸ ἴδιον καὶ γιὰ τὰ ἐλάφια τῆς Χαλκιδικῆς:

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν παρακαλοῦμεν ὅπως στρέψητε ὅλας τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας Σας διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἐλάφων τῆς Σιθωνίας καὶ γενικῶς τῆς Χαλκιδικῆς. Προπαγάνδα διὰ τοῦ τύπου, διδασκαλίας εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα καὶ εἰ δυνατὸν μία, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, περιοδεία τοῦ κ. Νομάρχου μετὰ τῶν κ.κ. Δασάρχου καὶ Ἐπόπτου Ἀγροφυλακῆς, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἐλάφων, πιστεύομεν ὅτι θὰ κεντρίσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων της ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν ἐλάφων.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Μ. ΚΟΖΥΡΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΑΚΗΣ

Σημ. «ΦΩΝΗΣ».—Ὁ θηροφύλαξ Σιθωνίας κ. Ἰ. Ἀναγνωστούδης, διὰ τῆς ἀπὸ 19—10—57 ἐπιστολῆς του μᾶς γνωρίζει, ὅτι εἰς τὸ δάσος «Δραγουδέλη» ὡς ἐξηκρίβωσεν ὁ ἴδιος, ὑπάρχουν ὀκτὼ ἔλαφοι μεγάλοι καὶ δυὸ μικροί.

ΩΡΑΙΑ ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟΥ Κ. ΑΡΙΣΤΟΔ. ΖΑΓΚΑ

Ἂν πιάσουμε καὶ ξεφυλλίσουμε τὴν ἱστορία, ἂν πᾶμε κι' ἐπισκεφθοῦμε τὶς ἀρχαιότητες, ἂν μελετήσουμε καὶ γνωρίσουμε τὴν Ἑλλάδα, θὰ βγάλουμε ὡς συμπέρασμα ὅτι ἡ Πατρίδα μας εἶναι ἀθάνατη.

* * *

Πολλὰ-πάμπολλα κράτη, ποὺ ἔζησαν καὶ μεγαλούργησαν, ἀναγκάστηκαν νὰ ὑποκύψουν στὴ μακροβιότητα τοῦ χρόνου κι' ἔσβυσαν γιὰ πάντα ἀπ' τὸν κόσμο. Πολὺ λίγα ἔθνη μπόρησαν κι' ἀνθεξαν στὰ κτυπήματα τῆς αἰωνιότητος καὶ διατήρησαν μέχρι σήμερα τὴν ἐθνικότητά τους. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ στέκεται ἀλύγιστη, λεβέντρα, ἡ ἀγαπημένη μας Πατρίδα, ἡ ξακουστὴ καὶ ὄμορφη Ἑλλάδα μας. Οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε οἱ βάρβαροι, οὔτε κανένας ἄλλος, μπόρησαν νὰ τὴν ἐξαντλήσουν καὶ νὰ τὴν ἐξαλείψουν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Ἀναρίθμητοι ἐπιδρομεῖς ἐπέδραμαν ἐναντίον της, γιὰ νὰ τὴν καταλάβουν καὶ νὰ τὴν λεηλατήσουν. Μύριοι ἐχθροί της τὴν ἐπιβουλεύτηκαν κι' ἐπιχείρησαν νὰ κατασκάψουν τὰ θεμέλιά της. Μὰ ὅλοι αὐτοὶ ἦλθαν καὶ ἀπῆλθαν καὶ ἡ Ἑλλάδα ζῆ καὶ θὰ ζῆ αἰώνια.

Ἡ ἱστορία ἔχει νὰ μᾶς ἐπιδείξει ἀμέτρητα λαμπρὰ γεγονότα τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου: Οἱ πολιτισμοὶ τῆς Κνωσοῦ καὶ τῶν Μυκηνῶν, οἱ πόλεμοι τῆς Τροίας καὶ τῶν Περσῶν καὶ ὁ ἐκπολιτισμὸς τῶν βαρβάρων ἀπὸ τὸ Μέγα Ἀλέξανδρο, ἀποτελοῦν τὰ φωτεινὰ μετέωρα στὸ στερέωμα τῆς ἀρχαιότητος. Μὰ καὶ οἱ κατακτήσεις, ποὺ ὑπέστη ἡ Ἑλλάδα ἀπ' τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς Τούρκους, συνετέλεσαν «οὐκ ὀλίγον» στὴν αἴγλη καὶ τὴ δόξα της. «Ἡ Ἑλλὰς ἡττηθεῖσα, γράφει ὁ Ὁράτιος, ἐνίκησεν τὸν κατακτητήν». Καὶ ὅταν, μετὰ τὰ τετρακόσια χρόνια τῆς τουρκικῆς σκλαβιᾶς, ξεπήδησε σὰν φοίνικας ἀπ' τὴ στάχτη ἡ λευτεριά, ὅλος ὁ κόσμος ἀπόρησε γιὰ τὴν ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποία ἀνασυντάχθηκε κι' ὠρθώθηκε ἡ κιμινούργια Ἑλλάδα. Παράδειγμα εἶναι οἱ πόλεμοι π' ἀκολούθησαν καὶ ἰδίως ὁ ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος, κατὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ ὁποίου ὅλες οἱ μεγάλες Δυνάμεις στάθηκαν μὲ θαυμασμὸ καὶ ὡμολόγησαν δημοσίᾳ ὅτι ἡ Ἕλληνες ξεπέρασαν ἀκόμα καὶ τοὺς ἥρωας.

Παράλληλα ὅμως μὲ τὴν ἱστορία, μᾶς μιλάει καὶ ἡ ἀρχαιολογία γιὰ μιὰ ὡραῖα καὶ ἀθάνατη Ἑλλάδα. Κάθε γωνιὰ καὶ κάθε πέτρα τῆς Πατρίδος μας εἶναι βαπτισμένες στὴν ἀθανασία. Στὴν Κρήτη, τὸ περίφημο δαιδαλῶδες ἀνάκτορο τοῦ Μίνωος· στὴν Πελοπόννησο, οἱ ξακουστὲς βαθύπλουτες Μυκῆνες, τὸ ἀριστοτεχνικὸ θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου, ἡ ἀρχαία Κόρινθος, ἡ Ὀλυμπία κλπ. Ὅλα αὐτὰ μιλᾶνε γιὰ μιὰ χώρα ἀνώτερη, προοδευτικὴ καὶ πολιτισμένη. Καὶ ἂν προχωρήσουμε λίγο πιὸ πάνω κι' ἔρθουμε στὴν Ἀθήνα καὶ ρίξουμε ἔστω μιὰ μονάχα ματιὰ στὴν Ἀκρόπολι, θὰ αἰσθανθοῦμε μέσα μας ὅλο τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴ δόξα τῆς Ἑλλάδος· ἕνα μεγαλεῖο καὶ μιὰ δόξα, ποὺ φθάνουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Ἀφίνουμε τὶς ἀναρίθμητες ἄλλες ἀρχαιότητες τῆς Κύπρου, τῆς Ρόδου, τῆς Ἐλευσίνας, τῶν Δελφῶν, τῆς Ἠπείρου, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μακεδονίας. Κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς ἀποτελεῖ κι' ἕναν ἀδιάψευστο μάρτυρα, ποὺ λέει ὅτι ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴ χώρα, γεννήθηκαν ἀδελφωμένες ἡ ἀθανασία μὲ τὴν ὀμορφιά. Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ μαρτυρᾶνε καὶ τὰ βυζαντινὰ μνημεῖα τῶν νησιῶν μας, τοῦ Μυστρᾶ, τῆς Καστοριᾶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Πιὸ ὡραία, πιὸ ὄμορφη χώρα ἀπ' τὴν Πατρίδα μας δὲν ὑπάρχει πουθενά: Γαλανὸς κατακάθαρος οὐρανός, λαμπρὸς φεγγοβόλος ἥλιος, κατάφυτα καταπράσινα βουνά, εὔφοροι πλούσιοι κάμποι, ὡραῖα ἀφρόλουστα ἀκρογιάλια, πραγματικὰ παραδεισένια τοπία, ὅλα αὐτὰ κάνουν τὴν Ἑλλάδα μας πανέμορφη κι' ἐξαιρετική.

* * *

Ἀθάνατη Ἑλλάδα, τρεῖς χιλιάδες τόσα χρόνια, ἂν καὶ ἀναρίθμητοι ἐχθροὶ κινήθηκαν ἐναντίον σου, δὲν ὑπέκυψες. Στάθηκες καὶ στέκεσαι μέσα στὸ πέλαγος τοῦ χρόνου ὁ κυματοθραύστης, πάνω στὸν ὁποῖο σπάζανε καὶ σπάζουν λυσσομανῶντας ἀγριεμένα τὰ κύματα τῶν βαρβαρικῶν ὀρδῶν. Ἔχοντας γιὰ παιδιά σου ἥρωας πραγματικούς, ζῆς καὶ θὰ ζῆς αἰώνια στὴ μικρὴ αὐτὴ γωνιὰ τῆς Μεσογείου. Καὶ οἱ λεβέντες σου, εἴτε στρατιῶται εἶν' αὐτοὶ εἴτε μαθηταί, εἴτε μεγάλοι εἴτε μικροί, θὰ τραγουδᾶνε πάντα τ' ὄμορφο τραγούδι σου: «Ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει. Δὲν τὴν σκιάζει φοβέρα καμιά. Μόνο λίγο καιρὸ ξαποσταίνει καὶ ξανὰ πρὸς τὴ δόξα τραβᾶ».

ΚΛΙΝΙΚΗ
«ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ»

Παθολογικὰ—Καρδιολογικά: **Λυσίμαχος Σαραφιανὸς**

Ὠτορινολαριγγολογικά: **Θεόδωρ. Λεβεντάκης**, **Νικόλαος Κοκκίνης**

Ὀφθαλμολογικά: **Τάσος Ἀναστασιάδης**

ΓΩΝΙΑ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 71 — ΠΛΑΤΩΝΟΣ 1, ΤΗΛΕΦ. 62-21
(Παραπλεύρως Πρακτορείου Λεωφορείων Πολυγύρου)

— ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ —

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐγένετο ἐν τῇ πόλει μας ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως ταύτης ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Ἀπὸ τῆς προτεραίας 25ης Ὀκτωβρίου ἐγένετο γενικὸς σημαιοστολισμὸς ὅλων τῶν δημοσίων, δημοτικῶν, ἰδιωτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν οἰκιῶν. Παντοῦ τὸ κυανόλευκον χρῶμα.

Τὴν 7.30' πρωϊνὴν τῆς 26ης Ὀκτωβρίου ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ δήμου περιῆλθε τὴν πόλιν παιανίζουσα πατριωτικὰ ἄσματα καὶ ἐμβατήρια. Τὴν 10ην π.μ. ἐτελέσθη ἐπίσημος δοξολογία εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν Ἁγίου Νικολάου χοροστατοῦντος τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλινίκου, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ βουλευτὴς κ. Λαμπρόπουλος, ἅπασαι αἱ δικαστικαί, πολιτικαί, στρατιωτικαί καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ὁ κ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν δικηγορικοῦ καὶ ἰατρικοῦ συλλόγου, συνδέσμου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ παλαιῶν πολεμιστῶν, ὁ κ. διευθυντὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, Σ.Ε.Π. καὶ Σ.Ε.Ο., οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων οἱ κ. κ. καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι αὐτῶν καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεώς μας.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε, μετὰ τὴν δοξολογίαν, ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Ἰ. Παπαθωμᾶς.

Μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου μας Εἰρηναίου, κατετέθησαν δὲ στέφανοι ἐκ μέρους τῆς νομαρχίας τοῦ δήμου καὶ τῶν σχολείων. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεώς μας ἐξεδήλουν τὸν πατριωτισμόν των, τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησίν των διὰ τὴν μεγάλην ἐπέτειον. Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ὁ κ. Νομάρχης ἐπεσκέφθη τὰς κοινότητας Δουμπιῶν καὶ Σανῶν περιοχῆς Ζερβοχωρίων καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ὑπὸ τῶν κοινοτήτων τούτων ἐκτελούμενα ἔργα. Ἐπίσης μετέβη εἰς Βόρειον Χαλκιδικὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν συνεχιζομένων ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως τοῦ τμήματος τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἀρναίας μέχρι Σταγείρων.

Ο ΑΥΡΙΑΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΟΧΙ

Λαμπρότατα θέλει τελεσθῆ οὗριον ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τοῦ ΟΧΙ εἰς ἅπασαν τὴν Χαλκιδικήν.

Εἰς τὴν πόλιν μας κατὰ τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας πρόγραμμα, τὴν 7.30' πρωϊνὴν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου θέλει περιέλθει τὴν πόλιν παιανίζουσα πατριωτικὰ ἄσματα καὶ ἐμβατήρια.

Τὴν 10.30' π.μ. τελεσθήσεται ἐπίσημος δοξολογία εἰς μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου χοροστατοῦντος τοῦ Πανασιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλινίκου.

Ἐν συνεχείᾳ θέλει ἐπακολουθήσει συγκέντρωσις εἰς τὸν πρὸ τοῦ ἡρῷου χῶρον ἔνθα τὴν 11.30' ψαλήσσεται ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων ὑπὸ τοῦ νομάρχου, δημάρχου, τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει ἀρχῶν, τῶν ἀναπηρικῶν καὶ παλαιοπολεμιστῶν ὀργανώσεων, τῶν ὁδηγῶν, προσκόπων, τῶν σχολείων καὶ λοιπῶν σωματείων, τέλος δὲ θὰ τηρηθῇ ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας διδομένου τοῦ συνθήματος διὰ σαλπίσματος κατὰ τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν λῆξιν.

Μεθ' ὅ θὰ ἐπακολουθήσῃ παρέλασις τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων μαθητῶν, ὁδηγῶν προσκόπων, χωροφυλακῆς καὶ Τ.Ε.Α.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΟΧΙ

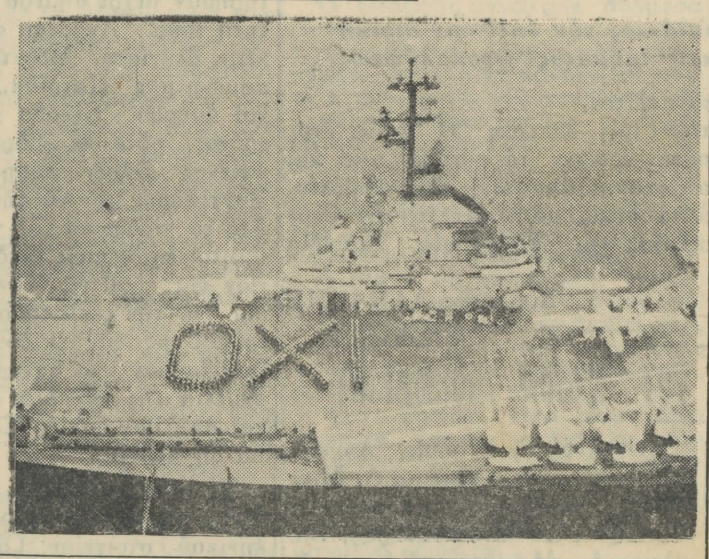

Ἄνδρες τοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης ναυλοχοῦντος ἀμερικανικοῦ ἀεροπλανοφόρου «Ράντολφ» ἐσχημάτισαν παρατεταγμένοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος προσνηώσεως τὴν λέξιν ΟΧΙ εἰς ἔνδειξιν φιλοφροσύνης πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νομάρχου μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους ἀπεφασίσθη: 1) Ἡ ἀνάθεσις εἰς τὸ δασαρχεῖον Ἀρναίας τῆς δημιουργίας πρασίνου εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἀνδριάντος, 2) ἡ ἐνέργεια τῶν δεόντων διὰ τὴν ἵδρυσιν τουριστικοῦ περιπτέρου εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἀνδριάντος καὶ 3) ἡ διεύρυνσις τῆς διανοιγομένης ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ ἡ δημιουργία εὐρείας πλατείας παρὰ τὸν χῶρον τοῦ ἀνδριάντος Τέλος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συνεζητήθησαν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΧΑΨΑ

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Παπαδόπουλος διευθυντὴς τῆς νομαρχίας ἀπέστειλεν ἔγγραφα πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιλογῆς τοῦ καταλλήλου χώρου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου τῶν ὑπὸ τὸν Χάψαν πεσόντων Συκιωτῶν ἐνῷ ἐμάχοντο κατὰ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, δι' ὧν καλοῦνται ὅπως τὴν 3ην μ.μ. τῆς 1ης Νοεμβρίου εὑρίσκωνται εἰς τὴν στάσιν διασταυρώσεως Γαλαρινοῦ—Ἁγίας Ἀναστασίας, ἵνα ἐκεῖθεν μεταβῶσιν εἰς τὴν θέσιν «Σκυωτούδια» πρὸς ἐπιλογὴν τοῦ σχετικοῦ χώρου.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ —=)

Ἐσυνεχίσθησαν τὴν παρελθοῦσα Κυριακὴ αἱ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις εἰς τὸν νομὸν μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ἡ ΝΙΚΗ συνηντήθη εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μετὰ τῆς ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ Θεσσαλονίκης, ἰσχυρᾶς καὶ τεχνικῆς ὁμάδος β'. κατηγορίας ἐξῆλθεν ἰσόπαλος μὲ τέρματα 2—2 κατόπιν δυναμικοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος ἀγώνος.

ΕΙΣ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΝ

—Ἡ ΠΟΤ ἡττήθη ὑπὸ τῆς Α.Ε. Κυβελείαν Θεσ)νίκης μὲ τέρματα 1—0.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΗΦΟΙΤΗΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 25.— Ὁ ὑπουργὸς παιδείας δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς δημοτικῶν σχολείων, ἐντέλλεται ὅπως οὗτοι μεριμνήσουν διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὰ ἡμερήσια δημοτικὰ σχολεῖα καὶ ὅπως ἐπιδεικνύουν ἀπόλυτον αὐστηρότητα ἔναντι τῶν δυστροπούντων γονέων καὶ κηδεμόνων καὶ ἐπιβάλλουν εἰς αὐτοὺς τὰς νομίμους κυρώσεις. Ἡ αὐτὴ αὐστηρότης δέον νὰ ἐπιδεικνύεται ἔναντι τῶν ὑποχρέων πρὸς φοίτησιν καὶ εἰς τὰ νυκτερινὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀναλφαβήτων.

Δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἐντέλλεται ὅπως οὗτοι συστήσουν εἰς τοὺς διευθυντὰς καὶ διδασκάλους τῶν σχολείων τῆς περιφερείας των νὰ μὴ φέρουν προσκόμματα εἰς τὴν προαιρετικὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων ὑπὲρ τῶν σχολικῶν ταμείων, ἀντιθέτως δὲ νὰ διευκολύνουν τοὺς ταμίας τῶν σχολικῶν ἐφοριῶν εἰς τὰς εἰσπράξεις.

ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 25.— Τὸ ὑπουργεῖον οἰκονομικῶν ἐγνώρισε πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους τοῦ κράτους, ὅτι, βάσει Ν.Δ. περὶ ἐνισχύσεως τοῦ ἐξωσχολικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἐπεβλήθη ἀπὸ τῆς 12ης τρέχοντος μηνὸς εἰδικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐπιβατηκῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας χρήσεως. Ἡ εἰσφορὰ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω αὐτοκινήτων, ἅτινα τίθενται τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν χορήγησιν τῆς πρώτης ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἡ εἰσφορὰ ὁρίζεται ὡς ἑξῆς. Διὰ τὰ αὐτοκίνητα δυνάμεως μέχρι 10 ἵππων 250 δραχμαί, ἀπὸ 11 μέχρι 15 ἵππων 500 δραχμαί, ἀπὸ 16 μέχρις 20 ἵππων 1.000 δραχμαί, ἀπὸ 21 μέχρις 25 ἵππων 1.500 δραχμαὶ καὶ ἀπὸ 26 καὶ ἄνω 2.000 δραχμαί.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ ΚΛΑΣΕΩΣ 1957

ΑΘΗΝΑΙ 25.— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου ἐθνικῆς ἀμύνης, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1958 καὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, ἀπαγορεύεται ἡ ἀποδημία εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν γεννηθέντων τὸ 1936 καὶ ἀκολουθούντων τὴν κλάσιν 1957 στρατευσίμων.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τοῦ νομαρχιακοῦ ταμείου Χαλκιδικῆς ἐγένετο ἡ κατανομὴ ὡς κατωτέρω πιστώσεως 150.000 δραχ. προερχομένων ἐκ προσθέτου ἐπιχορηγήσεως τοῦ νομαρχιακοῦ ταμείου Χαλκιδικῆς ἐκ πιστώσεων τοῦ ὑπουργείου κοινονικῆς προνοίας δι' ἐκτέλεσιν ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων ἔργων πρὸς προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων θὰ συντελεσθῇ τῇ συμμετοχῇ τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων εἰς τὰς δαπάνας τοῦ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργου διὰ προσφορᾶς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων.

1) Κοινότης Ν. Μαρμαρᾶ: Μερικὴ ἐπιχωμάτωσις ἕλους Ν. Μαρμαρᾶ, χορηγούμενον χρηματικὸν ποσὸν 40.000. 2) Κοινότης Κασσάνδρας: Διάνοιξις τάφρου ἐν τῇ περιοχῇ ἕλους Σιβήρεως, χορηγούμενον χρηματικὸν ποσὸν 40.000. 3) Κοινότης Ἱερισσοῦ: Μερικὴ ἐπιχωμάτωσις ἕλους Ξηροποτάμου χορηγούμενον χρηματικὸν ποσὸν 40.000. καὶ 4) Κοινότης Παρθενῶνος: Ἐπιχωμάτωσις ἕλους Παραδείσου χορηγούμενον χρηματικὸν ποσὸν 30.000.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρελήφθησαν τὰ ἐκ πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων κατασκευασθέντα 200 θρανία ἅτινα καὶ κατενεμήθησαν εἰς σχολεῖα τῆς περιοχῆς τοῦ νομοῦ.

—Ὁλοκληρώθη ἡ μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ διάνοιξις τῆς δασικῆς ὁδοῦ Βαρβάρας—Μαδύτου κατασκευασθείσης ὑπὸ τῆς κοινότητος Βαρβάρας.

—Ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος ἀρχίζουσιν αἱ ἐργασίαι διανοίξεως τῆς ὁδοῦ Ἱερισσοῦ—Γοματίου.

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 24ην τρέχοντος ἡμέραν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κατετέθη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου στέφανος εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ἡρώων. Κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ταύτην ἐκδήλωσιν παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ καὶ ἡ σχολεῖα τῆς ἕδρας τοῦ νομοῦ.

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ ΕΙΣ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 25 — Ἡ ΑΤΕ ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς καπνοπαραγωγοὺς πλασματικῶν ἐπ ἐνεχύρῳ δανείων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ μέχρι τοῦ 55 ο/ο τῆς μέσης τιμῆς πωλήσεως τοῦ προϊόντος.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΓΑΙΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ διανομῶν μεταβᾶσα εἰς Ν. Τένεδον τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην προέβη εἰς τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τοῦ ἀγροκτήματος Δικόρφου, εἰς 27 οἰκογενείας ἀκτημόνων, τοῦ βασικοῦ κατ' οἰκογένειαν κλήρου καθορισθέντος εἰς 40 στρέμματος.

Οἱ δικαιοῦχοι εὐθὺς μετὰ τὴν διανομὴν ἤρξαντο διενεργοῦντες τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν κλήρων των, οἵτινες καὶ συντόμως θὰ σπαρῶσι

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 26.— Ἡ γενικὴ ἐπιθεώρησις μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου παιδείας, αἱ πάσης φύσεως ἐξετάσεις καὶ αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ σχολεῖα μέσης ἐκπαιδεύσεως παρατείνονται μέχρι τῆς 6ης Νοεμβρίου.

ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΓΑΜΟΙ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ὅτι:

Ὁ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΥΡΚΟΥΔΗΣ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Παγῶνας τὸ γένος Βορδοῦ γεννηθεὶς ἐν Πολυγύρῳ καὶ ἡ ΑΝΝΑ ΚΟΡΕΝΤΗ τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Τσίγκα γεννηθεῖσα ἐν Πολυγύρῳ, μέλλουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς Γάμον τελεσθησόμενον ἐν Πολυγύρῳ τὴν 3—11—57

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου «Νίκη» Πολυγύρου, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ ἐκλεκτοῦ ποδοσφαιριστοῦ κ. Δημ. Κωνσταντινίδη εὔχεται χρόνια πολλά.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του ὁ κ. Ἀργύριος Γ. Σχοινᾶς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐπαναληπτικοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν καυσίμων καὶ λιπαντικῶν πρὸς λειτουργίαν τῶν κρατικῶν αὐτοκινήτων ἕδρας Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Προκηρύσσομεν ἐπαναληπτικὸν πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἀνάδειξιν προμηθευτοῦ καυσίμων καὶ λιπαντικῶν διὰ τὴν κίνησιν τῶν κρατικῶν αὐτοκινήτων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν ἕδρας Νομοῦ Χαλκιδικῆς δια τὸ ἀπὸ 1—1—1958 ἕως 31—12—58 χρονικὸν διάστημα.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται τὴν 4ην Νοεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς νομαρχιακὸν κατάστημα ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν:

1) Χαρ. Λύγερινοῦ, Προϊσταμένου Υ.Δ.Λ. 2) Θεοφ. Χαρβάλα Ἐφορ. Εἰσηγητοῦ. 3) Εὐστ. Παπαδάτου ὑπαλλήλου Νομαρχίας. Αἱ προσφοραὶ θὰ γίνωνται ἀνὰ 0.05 ο/ο. Τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουν τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Ὁ τελευταῖος μειοδότης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἔκδοσιν κανονικῶν τιμολογίων καὶ ὑπόκειται εἰς κράτησιν 3 ο/ο ὑπὲρ Π.Τ.Π.Υ.

Πολύγυρος τῇ 23—10—1957

Ὁ Νομάρχης

ΔΗΜΟΣΘ. ΓΟΥΛΑΣ

Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 26.— Ὑπὸ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, ἐγνωστοποιήθη πρὸς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ὅτι ὁ συμπληρωματικῶς βεβαιούμενος φόρος, κατόπιν συμβιβασμοῦ φορολογουμένου καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δὲν θὰ καταβάλλεται βάσει τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἤτοι ὑποχρεωτικῶς μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀλλὰ εἰς τρεῖς διμηνιαίας δόσεις.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητς Μεταμορφώσεως Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 50|29—9—1957 ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 19 845|9—10—57 τοιαύτης Νομαρχίας Χαλκιδικῆς τὴν 30ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1957 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 3—5 μ.μ. καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ γραφείῳ ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐνοικιαστοῦ τῆς βοσκησίμου δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν βοσκὴν αἰγῶν καὶ διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον 1957—58.

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 4.000. Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὀφείλει νὰ προσκομίσῃ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης δραχ. 1000 ὡς καὶ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Μεταμορφώσει τῇ 23—10—1957

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ταξιάρχου διακηρύττει ὅτι τὴν 3ην Νοεμβρίου 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—1 μ.μ. διεξαχθήσεται ἐν τῷ κοινοτικῷ γραφείῳ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς πλακοστρώτου τῆς κοιν. πλατείας.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπολογίσθη εἰς δραχ. 38.000 καὶ ἡ ἐγγύησις συμμετοχῆς ὡρίσθη εἰς δραχμ. 1.500 εἰς γραμμάτιον ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιτροπὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ.Ε. καὶ ἐμπειροτέχναι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ κοινοτικὸν γραφεῖον καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Χαλ)κῆς.

Ἐν Ταξιάρχῃ τῇ 21—10—1957

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Α. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 97|57 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐν Ὁρμυλίᾳ ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν καὶ μὴ Ἐχόντων Ἐπαρκῆ Ἰδιοκτησίαν Κατοίκων Ὁρμυλίας» σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ γεωργικὴ ἀποκατάστασις τῶν μελῶν δι' ἐνιαίας δράσεως τῆς τάξεως τῶν ἀκτημόνων.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 24—10—57

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

ΤΑΣΙΟΣ ΑΛΕΚΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀφίχθησαν τὰ ΤΡΑΚΤΕΡ «DIA», οἱ ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ καὶ τὰ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ «ΝΑΦΘΑ». Εἰς διαρκῆ παρακαταθήκην ἐν Πολυγύρῳ.